

На вниманието на:

доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Относно: Изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца в общинските детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община, приета от Столичен общински съвет с Решение № 82 по Протокол № 48 от 22.02.2018 г., изм. и доп. (отстраняване на техническа грешка) – Решение № 270 по Протокол № 52 от 26.04.2018 г., изм. и доп. – Решение № 510 по Протокол № 58 от 26.07.2018 г., изм. (отстраняване на техническа грешка) – Решение 641 по Протокол 59 от 13.09.2018 г., изм. и доп. – Решение № 69 по Протокол 70 от 14.02.2019 г., в сила от 18.03.2019 г.

Уважаеми доц. д-р Чобанов,

Чудесно е, че екипът Ви работи непрекъснато за подобряване условията на живот на жителите на Столична община. Благодаря и за вниманието, което отделяте за разглеждане и отговор на всички становища по предложените промени.

Моля да обърнете внимание, че предлаганите промени, в частта промяна на точките за уседналост, не са подкрепени с данни и анализи. Предлагат се промени, касаещи отделните райони в София, но в доклада липсват данни на ниво район. В доклада липсва също и анализ относно промените в уседналостта, а в оценката на въздействието няма анализ на въздействието върху засегнатите страни.

В проектонаредбата се дава възможност да се кандидатства с един от четири възможни адреса. При въвеждането на принципа на уседналост по район, общината не би могла да гарантира, че обхвата на децата, участващи с един от четири възможни адреса, ще е пропорционален за всеки район на София, а именно 44% обхват в яслена група и 75% в градинска група.

Проблемът с липсата на места в детските заведения се задълбочава основно с продължаващото издаване на разрешителни за строителство на жилищни сгради, без да е осигурена съпътстващата социална инфраструктура. С предложените в Наредбата промени фокусът от липсата на места се измества върху уседналостта, без това да променя недостатъчния брой на местата в детските заведения. А броят на децата, родени в София, остава почти без промяна през последното десетилетие – 13 000. Жилищното и инфраструктурното строителство следва да се разрастват в синхрон.

В основата на Закона за закрила на детето е записано, че „Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на **всички** подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност.“ В условията на демографска криза не е редно да превръщаме отглеждането на дете в лукс, който малцина могат да си позволят.

В резултат на липсата на места в детските заведения, много родители биват ограничени да не могат да се завърнат на работното си място и да допринасят пълноценно за развитието на обществото в икономически и социален план. Считаю, че осигуряването на достатъчно места в целодневни детски заведения, едновременно с осигуряване на алтернативно подпомагане (чрез съществени данъчни облекчения, директна финансова помощ и/или осигуряване на алтернативна грижа за децата) на необхванатите от системата за прием в общински детски заведения родители, които желаят да се върнат на работа, би било само от полза за интересите както на Столична община, така и на страната.

С уважение,

Драгомира Павлова